

Sag C-105/22

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

15. februar 2022

Forelæggende ret:

Naczelny Sąd Administracyjny (Polen)

Afgørelse af:

27. april 2021

Sagsøger:

P.M.

Sagsøgt:

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie

AFGØRELSE

Den 27. april 2021

Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Polen) [Udelades] har

[Udelades] [rettens sammensætning]

efter et retsmøde den **27. april 2021**

i et lukket møde i **Izba Finansowa** (Afdelingen for skatte- og afgiftssager)

vedrørende en kassationsappel iværksat af **P.M.**

til prøvelse af dom afsagt af **Wojewódzki Sąd Administracyjny i Warszawa** (regional domstol i forvaltningsretlige sager i Warszawa)

den **9. september 2020**

j.nr. [Udelades]

i sagen vedrørende klage af **P.M.**

over afgørelse truffet af **Dyrektor Izby Administracji Skarbowej i Warszawa** (direktøren for skatte- og afgiftsmyndigheden i Warszawa)

af **13. august 2019 nr. [...]**

om **afslag på godtgørelse af punktafgift**

truffet følgende afgørelse:

1) i henhold til artikel 267 [Udelades] [TEUF] i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde forlægges Den Europæiske Unions Domstol følgende præjudicielle spørgsmål:

Skal artikel 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2012, C 326, s. 1 ff.) og princippet om, at punktafgift pålægges én enkelt gang som en afgift på det faktiske forbrug, samt proportionalitetsprincippet fortolkes således, at disse bestemmelser udelukker anvendelsen af en national regel såsom artikel 107 stk. 1, i Ustawa z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (lov af 6.12.2008 om punktafgifter) (Dz.U. af 2020, pos. 722, som ændret) for så vidt som denne regel forhindrer den afgiftspligtige i at få godtgjort den punktafgift, der er betalt ved eksport af en indregistreret personbil, og som er forholdsmæssigt beregnet i forhold til perioden for bilens brug i indlandet?

2) [Udelades] [sagen udsættes]

Begrundelse

I. Retsforskrifter

Fælleskabsbestemmelser

1. Traktat om Den Europæiske Unions funktionsmåde [Udelades]

Artikel 56

Inden for rammerne af nedennævnte bestemmelser er der forbud mod restriktioner, der hindrer fri udveksling af tjenesteydelser inden for Unionen, for så vidt angår statsborgere i medlemsstaterne, der er bosat i en anden medlemsstat end modtageren af den pågældende ydelse.

Europa-Parlamentet og Rådet kan efter den almindelige lovgivningsprocedure udstrække anvendelsen af bestemmelserne i dette kapitel til tjenesteydere, der er statsborgere i et tredjeland og bosat inden for Unionen.

2. Aftale om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde [Udelades]

Artikel 36

1. Inden for rammerne af bestemmelserne i denne aftale gælder begrænsninger for fri udveksling af tjenesteydelser på de kontraherende parter område for statsborgere fra EF-medlemsstater og EFTA-stater etableret i en EF-medlemsstat eller i en anden EFTA-stat end modtagerstaten er forbudt.

2. Bilag IX og XI indeholder særlige bestemmelser om fri udveksling af tjenesteydelser.

Nationale bestemmelser

Ustawa z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (lov af 6.12.2008 om punktafgifter) (Dz.U. af 2019, position 864, som ændret)

Artikel 107, stk. 1

I det tilfælde, hvor en person, der har erhvervet ret til som ejer at råde over en personbil, der ikke tidligere har været registreret i Polen i overensstemmelse med bestemmelserne om vejtrafik, og for hvilken punktafgiften er betalt i Polen, leverer eller eksporterer denne personbil inden for Fællesskabet, eller hvor leveringen eller eksporten gennemføres på denne persons vegne, har den pågældende ret til godtgørelse af punktafgiften efter anmodning indgivet til direktøren for den kompetente skatte- og afgiftsmyndighed inden for et år fra datoen for leveringen eller eksporten inden for Fællesskabet af denne personbil.

II. Faktiske omstændigheder

Twisten ved skatte- og afgiftsmyndighederne

- 1 Ved ansøgning af 5. marts 2019 anmodede PM, der driver virksomhed under navnet N. (herefter benævnt »sagsøgeren«), direktøren for den kompetente skatte- og afgiftsmyndighed [...] om godtgørelse af punktafgift erlagt ved eksporten af en personbil af mærket BMW [...] nr. VIN: [...] for et beløb af 5 983,00 PLN. I sagen blev det fastslået, at sagsøgeren havde fremlagt et punktafgiftsskema registreret i Z's økonomi- og regnskabssystem under nr. [...] og betalt punktafgiften som følge af erhvervelsen inden for Fællesskabet af personbilen, der var omfattet af den pågældende ansøgning.
- 2 Direktøren for skatte- og afgiftsmyndigheden [...] afslog ved en afgørelse nr. [...] af 29. april 2019 over for sagsøgeren at godtgøre punktafgiften med ovennævnte beløb for eksport af ovennævnte personbil til Norge. Myndigheden fandt, at sagsøgeren ikke opfyldte betingelsen om at køretøjet ikke tidligere har været

indregistreret i Polen i overensstemmelse med bestemmelserne om vejtrafik, fordi det var indregistreret i Polen den 9. august 2017, altså før køretøjet blev eksporteret den 7. marts 2018.

Myndigheden fandt, at »datoen for registrering af køretøjer er datoen for den midlertidig registrering ex officio efter indgivelse af ansøgning om registrering af køretøjet. Midlertidig registrering er en del af registreringsprocessen, der har til formål at give bilen fast adgang til trafik i indlandet«.

- 3 Direktøren for skatte- og afgiftsmyndigheden i Warszawa stadfæstede ved afgørelse af 13. august 2019 myndigheden i første instans afgørelse og tilføjede endvidere, at sagsøgeren, efter direktørens opfattelse heller ikke opfyldte betingelsen om eksport af personbilen personligt eller ved hjælp af en anden person på sagsøgerens vegne (dette spørgsmål ligger dog uden for rækkevidden af det spørgsmål, der er stillet Domstolen).

Dommen afsagt af retten i første instans

- 4 Ved dom af 9. september 2020 i sagen [Udelades] afviste Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (regional domstol i forvaltningsretlige sager i Warszawa) sagsøgerens klage over afgørelsen fra direktøren for skatte- og afgiftsmyndigheden i Warszawa af 13. august 2019 vedrørende afslaget på at godtgøre punktafgiften.

Retten i første instans fastslog, at klageinstansen i denne sag med rette havde lagt til grund, at der ikke var grundlag for at godtgøre punktafgiften ved eksport af en personbil, idet ikke alle betingelserne i artikel 107, stk. 1, i lov af 6. december 2008 om punktafgifter (Dz.U. af 2019, pos. 864, med senere ændringer), herefter »loven om punktafgifter« var opfyldt. Det fremgår således af sagens akter, at bilen før eksporten var indregistreret i indlandet i overensstemmelse med bestemmelserne om vejtrafik, hvilket var årsagen til afslaget på godtgørelse af punktafgiften i den foreliggende sag.

Sagen ved Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager)

- 5 Sagsøgeren har iværksat appel til prøvelse af ovennævnte dom i det hele og har foreholdt retten i første instans bl.a. at have tilsidesat: artikel 8, artikel 10, artikel 13, artikel 14, artikel 15, artikel 25, artikel 36 og artikel 37 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EFT af 3.1.1994, L 1, s. 3 ff.) (herefter »EØS-aftalen«), sammenholdt med artikel 1 i Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ratyfikacji Porozumienia w sprawie udziału Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Maltas, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Slovenii i Republiki Słowackiej w Europejskim Obszarze Gospodarczym, podpisanego w Brukseli 14 października 2003 r. (lov af 16.4.2004 om ratifikation af aftalen om deltagelse af Den Tjekkiske Republik, Republikken

Estland, Republiken Cypren, Republiken Letland, Republiken Litauen, Republiken Ungarn, Republiken af Malta, Republiken Polen, Republiken Slovenien og Den Slovakiske Republik i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, undertegnet i Bruxelles den 14.10.2003) (Dz.U. af 2004, nr. 130, pos. 1375), sammenholdt med artikel 9 og artikel 87, stk. 1, i Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Republiken Polens forfatning), som følge af den ukorrekte anvendelse, dvs. manglende anvendelse af disse bestemmelser i sagen i stedet for artikel 107 stk. 1, i loven om punktafgifter, hvilket resulterer i en tilsidesættelse af de grundlæggende principper om den frie bevægelighed for varer og tjenesteydelser, princippet om at afgifter pålægges én gang ved det faktiske forbrug samt princippet om proportionalitet og om forbud mod forskelsbehandling gennem en uacceptabel begrænsning af kredsen af personer, der kan ansøge om punktafgiftsgodtgørelse i tilfælde af levering af en personbil inden for Fællesskabet eller ved eksport.

Til støtte herfor har sagsøgeren bl.a. anført, at afslaget på at godtgøre selv den forholdsmæssigt beregnede punktafgift af det eksporterede køretøj pro rata for den periode, hvor køretøjet blev brugt i Polen (forbrugsperioden), tilsidesætter det traktatfæstede princip om fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser (herunder handel) og er i strid med princippet om at punktafgift betales én gang og med proportionalitetsprincippet. I tilfælde af, at denne punktafgift ikke godtgøres sælgeren i indlandet, skal punktafgiften pålægges den udenlandske køber, der ud over punktafgiften også skal betale punktafgift i sit eget land. Dette resulterer naturligvis i en uberettiget stigning i prisen på køretøjet og en drastisk reduktion af konkurrenceevnen ved salg af sådanne køretøjer på det udenlandske marked fra polske sælgeres side og dermed en tilsidesættelse af princippet om lige handelsbetingelser.

Sagsøgeren har derfor nedlagt påstand om, at den appellerede dom ophæves i sin helhed, og at påstanden tages til følge, eller at dommen i sin helhed ophæves og sagen hjemvises til fornyet behandling ved retten i første instans.

III. Begrundelsen for forelæggelsen af præjudicielt spørgsmål

- 6 Efter Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) opfattelse kræver afgørelsen af ovennævnte parts appel vedrørende et retligt spørgsmål et svar fra Den Europæiske Unions Domstol (herefter »Domstolen«) om fortolkningen og anvendelsen af artikel 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde [udelades] (herefter »TEUF«) og punktafgiftens karakter af en afgift, der pålægges én gang på det faktiske forbrug, og fortolkningen af proportionalitetsprincippet. I forbindelse med iværksættelsen af appellen blev der gjort gældende, at artikel 8, artikel 10, artikel 13, artikel 14, artikel 15, artikel 25, artikel 36 og artikel 37 i EØS-aftalen, hvilke standarder, navnlig artikel 36 og artikel 37, er også udtrykt i artikel 56 og artikel 57 TEUF, er blevet tilsidesat.

EØS-aftalen blev godkendt af de daværende Europæiske Fællesskaber den 13. december 1993 af Rådet og Kommissionen, hvis materielle retsgrundlag var artikel 238 i EF-traktaten (nu artikel 217 TEUF).

- 7 I overensstemmelse med artikel 267 TEUF er en national domstol, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, pligtig til, såfremt et spørgsmål vedrørende fortolkningen af traktaterne og fortolkningen af retsakter udstedt af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer opstår i en sag, der verserer for den, at indbringe sagen for Domstolen.

Det præjudicielle spørgsmål

- 8 Ved behandlingen af appellen vedrørende et retligt spørgsmål i nærværende sag nærer Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) tvivl med hensyn til påstanden om tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, i loven om punktafgifter og dermed af princippet om fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser (i handelsmæssig henseende) fastsat i artikel 56 TEUF (EØS-aftalens artikel 36), som forbyder forskelsbehandling af statsborgere i medlemsstaterne og enhver anden begrænsning, der forhindrer, hindrer eller gør udøvelsen af den frie udveksling af tjenesteydelser mindre attraktiv.

Der er især tvivl om, hvorvidt denne type regulering (loven om punktafgifters artikel 107, stk. 1) bevirker, at indenlandske erhvervsdrivende, der eksporterer personbiler til tredjelande (samt udfører leveringer af personbiler inden for Fællesskabet) bliver mindre konkurrencedygtig i forhold til erhvervsdrivende fra andre EU-lande, der eksporterer sådanne køretøjer (eller leverer dem inden for Fællesskabet) på grund af det forhold, at den blotte registrering af den eksporterede personbil i Polen forhindrer dem i at få godtgørelse for den betalte punktafgift, selv med et beløb, der er forholdsmæssigt beregnet i forhold til perioden for køretøjets anvendelse i indlandet.

Der er også tvivl om, hvorvidt en regulering, såsom artikel 107, stk. 1, i loven om punktafgifter, er i strid med princippet om punktafgift, der betales én gang og pålægges det faktiske forbrug, og med proportionalitetsprincippet på grund af det forhold, at den afgiftspligtige ikke godtgøres for punktafgiften når en personbil, der tidligere har været indregistreret i Polen, eksporteres, selv ikke den forholdsmæssigt beregnede punktafgift i forhold til dens brug på landets område.

- 9 Personbiler er ikke punktafgiftspligtige varer, men er ikke desto mindre pålagt punktafgift i Polen. Retsgrundlaget for denne tilstand er bl.a. artikel 1, stk. 3, litra a), i Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT 2009, L 9, s. 12), hvoraf det udtrykkeligt fremgår, at medlemsstaterne kan opkræve afgifter på andre varer end punktafgiftspligtige varer, forudsat at dette ikke giver anledning til formaliteter i tilknytning til passage af en grænse.

Denne type afgift er ikke en harmoniseret punktafgift, men dens indførelse og reglerne for dens opkrævning bør være i overensstemmelse med de afgiftsregler, der gælder for punktafgifter med hensyn til fastsættelse af afgiftsgrundlag, afgiftsberegning, afgiftsopkrævning og -kontrol samt dens godtgørelse.

Som anført i Domstolens kendelse af 27. juni 2006 i sag C-242/05 [...] ECLI: EU:C:2006:430, præmis 23, er beskatningen af motorkøretøjer ikke blevet harmoniseret, og derfor kan medlemsstaterne frit udøve deres beskatningsbeføjelse inden for dette område under overholdelse af fællesskabsretten (dom af 21.3.2002, sag C-451/99, Sml. I, 3193, præmis 40).

- 10 Opkrævning af punktafgift af personbiler i Polen er engangsafgift, idet afgift pålægges ved erhvervelse inden for Fællesskabet, indførsel og førstegangssalg af en personbil, der ikke er indregistreret i indlandet. Ethvert videresalg er som udgangspunkt ikke punktafgiftspligtigt.
- 11 Artikel 107 i loven om punktafgifter definerer de grundlæggende betingelser for godtgørelse af punktafgiften på personbiler, som derefter udføres eller eksporteres til en anden medlemsstat.

I henhold til ordlyden af artikel 107 i loven om punktafgifter tilkommer retten til godtgørelse den person, der har erhvervet retten til at råde over personbilen som ejer, og punktafgiften er betalt af bilen i indlandet. Godtgørelsen forfalder derfor, uanset om punktafgiften er betalt ved første salg på landets område, erhvervelse inden for Fællesskabet eller import. Den grundlæggende betingelse for godtgørelsen, ud over betalingen af selve punktafgiften, er bekræftelsen af, at personbilen er blevet eksporteret uden for landets område.

Retten til afgiftsgodtgørelse indtræder dog ikke, hvis bilen på noget tidspunkt tidligere har været indregistreret i henhold til ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (lov af 20.6.1997 – færdselsloven) (Dz.U. af 2020, position 110, som ændret). I praksis udelukker dette retten til godtgørelse af punktafgift for de køretøjer, der har været indregistreret før deres udførsel, selv om der kun er tale om en midlertidig registrering, som omhandlet i færdselslovens artikel 74 (f.eks. med henblik på at udføre køretøjet til udlandet).

Det skal dog erindres, at denne betingelse skal fortolkes i overensstemmelse med princippet om at punktafgiften er en afgift af forbrug, og ikke en registreringsafgift, hvilket følger af færdselsloven. Derfor må det antages, at den blotte registrering af en personbil ikke bør udgøre en hindring for godtgørelse af punktafgift, hvis personbilen ikke var og ikke er beregnet til forbrug i Polen.

- 12 Selv hvis det antages, at forbruget af køretøjet i indlandet midlertidigt blev påbegyndt ved dets indregistrering – indtil personbilen eksporteres for landets område – synes dette at være i strid med artikel 56 TEUF (EØS-aftalens artikel 36) og princippet om punktafgift som en afgift, der pålægges én gang af det faktiske forbrug, samt med proportionalitetsprincippet, idet det fratager den afgiftspligtige, der har betalt punktafgiften, muligheden for at opnå godtgørelse

for denne afgift på grund af den manglende regulering af adgangen til en delvis (forholdsmæssig) afgiftsgodtgørelse under hensyntagen til forbrugsperioden (registrering) af bilen i indlandet.

Hvis personbilen, på trods registreringen, ikke bruges (forbruges) i indlandet eller kun bruges kortvarigt, synes det at opkræve punktafgift af dette køretøj med det fulde beløb i Polen ikke kun at være uforeneligt med princippet om beskatning af varer på forbrugsstedet, men også med princippet om fri bevægelighed for varer, og i dette tilfælde personbiler, inden for EU, mellem de enkelte medlemsstater samt i samhandelen med tredjelande.

- 13 Som anført af Domstolen i kendelsen af 27. juni 2006 i sag C-242/05 [...] er en national lovgivning, der pålægger betaling af en afgift, hvis beløb ikke er proportionalt med varigheden af køretøjets anvendelse i den omhandlede medlemsstat, selv om den forfølger et legitimt mål, som er foreneligt med traktaten, i strid med artikel 49 EF til 55 EF, når den finder anvendelse på biler, der er lejet og indregistreret i en anden medlemsstat, og som hverken i det væsentlige skal anvendes varigt i den førstnævnte medlemsstat eller faktisk anvendes på denne måde, medmindre formålet hermed ikke kan opnås ved indførelse af en afgift, der er proportional med varigheden af bilens anvendelse i denne medlemsstat (præmis 29).

Selv om denne kendelse vedrørte biludlejning, betyder det ikke, at det princip, der er udtrykt deri, hvorefter en afgift, såsom punktafgift, skal være proportional i forhold til den periode, hvor køretøjet er brugt i en given medlemsstat, ikke også kan gælde ved salg af biler.

- 14 Det skal endvidere erindres, at efter, at en bil er blevet eksporteret til en anden medlemsstat eller et tredjeland, pålægges den som udgangspunkt de lokale forbrugsskatter eller -afgifter, der af karakter ligner den polske punktafgift, som i mangel af punktafgiftsgodtgørelse i Polen kan resultere i en tilsidesættelse af princippet om enkelt punktafgiftsbelastning. Dette påvirker naturligvis også prisen på køretøjet og reducerer i alvorlig grad konkurrencen når et sådant køretøj sælges på det udenlandske marked af en polsk sælger, hvilket også kan tyde på en tilsidesættelse af princippet om lige handelsbetingelser i strid med artikel 56 TEUF (EØS-aftalens artikel 36). Der er således tvivl om, hvorvidt en regulering som artikel 107 stk. 1, i loven om punktafgifter, som resulterer i, at der i forbindelse med enhver tidligere indregistrering af en personbil, der eksporteres til udlandet, i indlandet (selv midlertidigt), at den afgiftspligtige afskæres fra muligheden for at opnå godtgørelse for den betalte punktafgift, selv med et beløb, der er forholdsmæssigt beregnet i forhold til perioden for bilens brug i indlandet, i strid med artikel 56 TEUF (EØS-aftalens artikel 36) medfører, at indenlandske erhvervsdrivende, der eksporterer personbiler til tredjelande (såvel som inden for Fællesskabet), er mindre konkurrencedygtige i forhold til erhvervsdrivende fra andre EU-lande, der eksporterer sådanne køretøjer (eller leverer inden for Fællesskabet), og om den frie udveksling af tjenesteydelser inden for handel med personbiler begrænses som følge heraf.

- 15 I den foreliggende sag har sagsøgeren i denne forbindelse gjort gældende, at i en situation som den i hovedsagen foreliggende, hvor forbrugsperioden for en personbil i det land, hvor punktafgiften er betalt, er ubetydelig i forhold til hele perioden hvor bilen bruges og gør nytte, vil det forhold at fratage sagsøgeren blot en del af godtgørelsen af den betalte punktafgift, når det er ubestridt, at bilen er blevet eksporteret uden for Den Europæiske Union, være i strid med ovenstående regler. Der er ingen begrundelse for at antage, at en person, der efter indførslen har udført en personbil til udlandet (eller har eksporteret den), skulle være pålagt en pligt til at betale hele punktafgiften alene på grund af, at bilen har været indregistreret, uanset arten af indregistreringen og køretøjets brugsperiode (forbrug) i indlandet.

Sagsøgeren har i forbindelse med påstanden om tilsidesættelse af EØS-aftalens artikel 36 og artikel 37 gjort gældende, at Norge, som den pågældende bil i dette tilfælde er blevet eksporteret til, også er part i denne aftale, og hvor importen af den er pålagt en forbrugsafgift, der efter sin art svarer til den polske punktafgift. Såfremt punktafgiften ikke godtgøres sælgeren i Polen, skal punktafgiften derfor overvæltet på en udenlandsk køber, der ud over denne punktafgift også skal betale en anden afgift af denne art i sit land, hvilket er i strid med princippet om en enkelt pålæggelse af punktafgift, og resulterer i en uberettiget forhøjelse af prisen på køretøjet og formindskelse af polske sælgers konkurrenceevne ved salg af et sådant køretøj på et udenlandsk marked, og dermed i strid med princippet om lige handelsvilkår.

- 16 I en situation som den i den foreliggende sag omhandlede synes det således at være i strid med princippet om fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser (artikel 56 TEUF, artikel 36 i EØS-aftalen) at opkræve fuld punktafgift af den afgiftspligtige, og med princippet om at beskatte det faktiske forbrug med denne afgift en enkelt gang, samt med proportionalitetsprincippet, i det omfang artikel 107, stk. 1, i loven om punktafgifter – i det tilfælde, hvor en bil importeres og registreres og derefter udføres (eksporteret) – ikke fastsætter adgang til en proportional afgift (godtgørelse af forholdsmæssig punktafgift) i forhold til perioden for bilens anvendelse i indlandet.
- 17 Det er naturligvis ikke inden for rammerne af den foreliggende sag at angive de principper, som en medlemsstat skal følge, når den fastsætter en sådan forholdsmæssig godtgørelse, men generelt synes det muligt for en medlemsstat at definere kriterier, der sikrer, at formålet med en sådan regulering, som er at garantere proportionaliteten med hensyn til den afgiftspligtiges punktafgiftsbyrde i forhold til varigheden af køretøjets brug i indlandet, opnås, hvilket vil være i overensstemmelse med princippet om fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser (artikel 56 TEUF og artikel 36 i EØS-aftalen) og med princippet om at beskatte det faktiske forbrug med denne afgift en enkelt gang, samtidig med, at der fastsættes betingelser, som sikrer forebyggelse og bekæmpelse af punktafgiftssvig.

- 18 Ovenstående tvivl, der er forbundet med fortolkningen af artikel 56 TEUF (EØS-aftalens artikel 36) i forhold til princippet om punktafgiften som en afgift, der pålægges én enkelt gang, og proportionalitetsprincippet begrundet forelæggelsen for Den Europæiske Unions Domstol af det præjudicielle spørgsmål, der er gengivet ovenfor.
- 19 Af disse grunde har den forelæggende ret i henhold til artikel 267 TEUF truffet den i punkt 1 nævnte afgørelse.

[Udelades] (sagen udsættes)

ARBEJDSDOKUMENT